

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SETMANA.

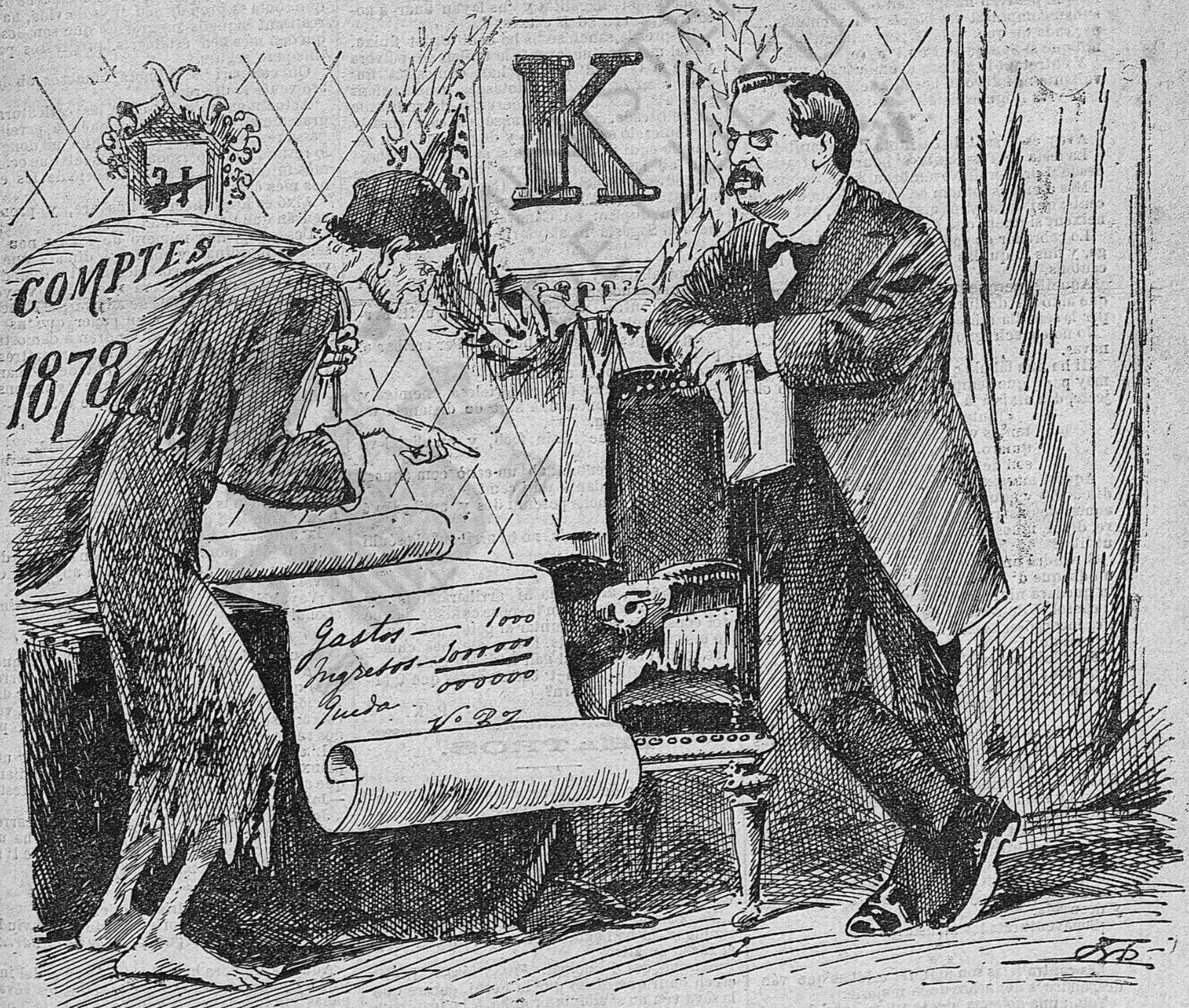
PREU DE SUSCRICIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	8 rals
Antillas (Cuba y Pte. Rico)	18 "
Estranger	48 "

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA DESPEDIDA DEL ANY.

—Don Anton, veig que deixa 'ls comptes al meu fill, pitjor de lo que me 'ls va deixar á mì.
 —Ni quito ni pongo Rey.
 —Pero pela á la nació.

LOS IGNOCENTS.

Miréulos, pobrets! Lo rey Herodes vā deixar-los, y are buscan qui 'ls reculli.

N'hi ha tota una rassa interminable y es de notar que en aquest mon de maldat los ignocents no s'acaban may.

Un' altre observació:

Diuhen que l'època actual està per lo positiu, que 'l diner es lo rey del mon; donchs bè, jo 'ls asseguro que hi ha més ignocents que mitjas pessetas.

L'ignocencia es lo que predomina, no hi den-
gan voltas: l'ignocencia y la tonteria.

Jo 'n coneix de totes midas y de tots cali-
bres y tants n'hi vistos y tants ne trobo, que
crech molt bè que passarien déu generacions de
reys Herodes y encare 'ns caurian á l'escudella
com las moscas.

*

Figúrinse que acaba de passar Nadal, la diada de la gran rifa.

Quans espanyols no trobarán que ilusionats per treure la grossa s'han empenyat fins la camisa, y s'han quedat ab la fredor del desengany y sense roba per abrigarse!

A mils, á milions tal vegada son los que en part ó partida tenian interés ab un número y calculavan lo que 'ls tocaria, y destinavan la cantitat imaginada á tal ó qual projecte de color de rosa.

Ha rodat lo bombo dels números, han sortit los que pesavan més, s'han publicat las llistas, s'han compulsat los billets y las notetas... y per cada un que 's dona per satisfet, n'hi ha mil que s'han quedat en l'aire.

Y entretant lo govern s'embutxaca un milió vuitanta mil duros á la salut dels ignocents.

¡Y viva l'ignocencia!

*

Avuy es lo sant de casi tota l'humanitat.

La festa de Tots Sants s'hauria de trasladar desde 'l primer de Novembre al 28 de Decembre. Més ó menys tothom celebra la festa de ignocents; qui enganyant als que 'u son, qui no coneixent siquiera que l'enganyan.

Lo cobrador de contribucions y 'l que las paga, y fins lo qui las gasta tots son uns ignocents.

Aquells perque mentres cobran se figuran que això ha de durar sempre; y 'ls que pagan per la senzilla rahò de pagarlas.

Jo no coneix ignocent més granat qu'en Cá-
novas.

Hi ha una fábula que parlant del esquirol que may para, que sempre 's belluga sense cap ob-
jecte, diu aixís á la lletra:

«Tantas idas y venidas
tantas vueltas y revueltas
quiero amiga que me diga
son de alguna utilidad?»

Aquest mareix y aquests trastorns, aquests discursos y aquestes teories, aquest bregar y aquest defensarse tant continuos, vamos á veure, digui, ignoscent D. Anton, ¿son de alguna utilitat?

Si vindrà un dia que tot se acabará; si vindrà un dia que d'aquesta política conservadora no 'n quedara ni 'l recort; si vindrà un dia que ni 'l consol i de restarli de guardar aquesta política incorpòrea, conservada dintre de un pot d'espirit de ví.

Sembla impossible, tant gran y tant ignocent; tant plé d'experiencia y tant carregat d'ilusions!..

*

Pero no es encare tant ignocent en Cánovas com los constitucionals y 'ls centralistas.

Jo no hi vist may criatures com aquestas. Donéume la sombra de l'esperanza del pressupuesto y soch capás de ferlos ballar á peu coix tantas horas com vulgan.

Ecls han vist que 'ls ignocents s'acostaven; han sentit dintre del cor una cosa semblant á l'alegría del xicot que fá festa á estudi perque 'l mestre està malalt, y han volgut celebrar la diada de aquet sany de una manera espléndida y desusada.

¡Benaventurats los mansos!..

*

Los centralistas son algunas estrellas que ván despéndre's del arbre de la majoria.

Total: una dotzena de senyors, que havent sentit á dir que Jesucrist ab dotze apóstols vā conquistar lo mon, van tractar de formar un apostolat per conquistar lo poder.

No tenen Messias; pero ells may han deixat de esperarlo.

*

*

Assentats en lo Congrés dessota del rellotje per estar amants quan soni l' hora, s'han trobat ab um rellotje que té 'l timbre espillat y que al igual dels contribuyents espanyols no pot donar res, ni l' hora siquera.

Entre tant han mirat cap á Llanes en busca del suspirat Messias, y 'l Messias de Llanes, lo Sr. Posada Herrera fins are se 'ls ha estat escoltant girat d'espilllas y com si no 'u sentís, fent gala de una sordura voluntaria, ja que no podém creure que de res l' hi serveixin unas orellas que son un verdader monument arquitectónich.

Al igual dels juéus que sempre esperan, ells han esperat també, y ab Salvador ó sense Salvador, allá 'ls tenen exclamant:

—Are som dotze; no hi fá res: que 'ns donguin lo poder, y si al dia següent no som dotze milions, que 'ns pelin.

*

Los constitucionals l' han agafada per un altre cantè.

Aquests tenen Messias en plural, es á dir ne tenen set ó vuit, que tots mica més mica menys per manar serveixen.

Fins are, ansiosos del poder, han fet tots los papers de l' auca.

Primer eran molt liberals, s'ho volian menjar tot: parlavan de la constituciò de 1869 com de una cosa sèva; no deyan constitucion ó muerte, perque una vegada morts los hi hauria faltat moviment per anar al bulto; però estaven tant tirats endavant que casi bè ocupaven tota l'acera de l' illegalitat y 'ns feyan anar á nosaltres pél camí dels coixes.

Després la sanch se 'ls ha anat tornat fluixa, de tal manera que avants la tenian de pòlvora y are la tenen d' orxata; han demostrat qu' eran constitucionals de totes las constitucions presents, passadas y venideras, y de reliscada en reliscada, y d'esperansa en esperansa y de abdicaciò en abdicaciò y de palinodia en palinodia aquí 'ls tenen que si encare no gobernan ab las mateixas lleys y ab los mateixos procediments del mateix Cánovas, es perque aquest senyor té llàstima dels ilegals.

No 'u dúptin: en Cánovas nos ha esquitlat; pero 'n Sagasta 'ns afeytaria á repèl.

*

Centralistas y constitucionals acaben de fer l'última ignocentada.

Hém contret matrimoni. S'han unit. Forman una sola familia.

Aquest pas ¿perqué l' han dat? Per arribar al poder.

Això 'm recorda un quènto.

Atacava un general una fortalesa enemiga y vā plantar un canó á una hora de distància de la plassa atacada.

Vā manar que fessin foch, y un oficial vā dirli:

—Es inútil general: ab un canó com aquest las balas se quedan á mitj camí.

—Està bè; donchs poséuni dos y arribaran á puesto.

¿Los constitucionals no hi arriban? Poséuhis als centralistas.

*

Jo no sé si algun dia hi arribaran ó no, y fins aquest assumpto 'm té sense cuidado, ja que tot consisteix en preguntar al pobre país, qu'és lo més ignocent de tots, lo que algunes cuineras solen preguntar al gall lo dia de Nadal:

—Digas titít ¿com t' estimas més que t' arreglem, al ast ó al forn?

P. K.

TEATROS.

La setmana de Nadal acostuma á ser pels teatros escassa en novedats. Venen alguns forasters y ab ells y la gent de modestos recursos qu'espera les festas per divertirse, los empresaris ne tenen prou per omplir lo teatro, posant lo que més ha cridat la atenció durant la temporada. Com que tenen segurs los plens, no volen trencar 'l cap.

No obstant desde que 'ns varem parlar fá una setmana, hi ha hagut al Principal un estreno y al Liceo un altre.

Estreno del Principal: *Fra Diàvol*. Inútil crech tenir que dirlos que la Ferni, encare que la sèva véu no s'adapta prou bè á la inspirada partitura de Auber, vā ser la mestressa de la representació. Lo talent artístich y la bona escola, son dugas crossas ab las quals fins los coixos hi caminan millor que 'ls qu' estan sans. Lo tenor Gnole encare que petit d'estatura vā demostrar en aquesta òpera que cada dia creix;

la Sra. Macaferrí tal qual; lo Sr. Simonetti inse-
gur; y 'ls dos baixos Mirabella y Giardini á bona altura.

Estreno del Liceo, *Africana*. Desempenyo: mitjanet. La Sra. Witzjak es una bona mossà; pero representa ab fredor la protagonista de l'obra de Meyerbeer: lo tenor Bolis restablert de la ronquera, vā demostrar alguna desigualtat: en Moriam es qui se'n surt millor en lo paper de Nelusko; los demès artistas fan lo que poden. Lo públich aplaudeix y vā a veure la *Africana*, que com es sapigut es una obra grandiosa, que sempre serà vista y escoltada ab entusiasme.

Los demès teatros han tret la reba vella dels calaixos. Alguns ab *los Pastorets*, los altres ab *lo Nudo gordiano*. Romea ab lo repertori antich de'n Pitarra—fins han sortit *Las joyas de la Roser*—han celebrat tots ells la setmana de Nadal del modo acostumat.

Sols un teatre, lo Bon Retiro, ha'estrenat una obra basada en un asumpto molt vell y conegut. No hi hem anat, per la senzilla rahò de que en aquella casa no deixan entrarhi a la *Campana*, y nosaltres som d'aquells que allá hont nos hi demanen, no hi anem á fer nosa.

Con haurán observat, la *Campana de Gracia* que conta ja prop de déu anys de vida, ha anat realisant aquells progressos que son los que quedan més bens establerts, progressos paulatius pero segurs.

Qui compari 'ls primers números ab los d' are veurà la diferència.

Actualment ni escassején las caricaturas de gran tamanyo, quan no las doném á parells, ni passa res important pél mon que no donguem lo retrato de las personas en los fets que ocorren més interessades ó la reproducció de las escenes més culminants.

Això es lo qu' hem fet fins are, y prompte veurán que no 'u hem fet tot.

Desde 'l primer número de l' any nou que serà extraordinari y sortirà 'l dimarts que vè, veurán la *Campana* completament millorada.

Una magnífica cabecera simbólica, vinyetas per cada secció, inicials de adorno pél comensalment de cada article, y un paper que 'ns han fet exprés per nosaltres, vindràns á demostrarlos que si 'l públich nos favoreix, nosaltres no volèm ser menys, corresponent de la manera que podém y sabém al favor que 'ns dispensa.

Aixis donchs, fin al dimarts que vè.

A Bilbao han pres á tota una família.

La filla feya de santa: la mare predica la santitat de la filla y un amich de la mamá feya de profeta.

Y tots plegats anunciaven per dintre de un terme bréu la fí del mon.

La autoritat ha fet bè.

¡Lá fí del mon! ¡Qué no saben aquests desgraciats qu' estém abonats á déu anys de Cá-
novas?

¡Vaya! No faltaria més, sino que perdessim l'abone!

Algun vehí del carrer del Hospital s'ha queixat del vigilant de una secció d'aquest carrer. A la quenta lo bon senyor també sab fer distincions de legals e ilegals. Segons ahont, vā á cobrar; segons ahont, no; alegant qu' ell per dos rals no puja escalas. ¡Dixòs ell!

L'altra dia va ser escamotejat lo ròtol d'una planxadora á las barbas mateixas del vigilant, que al ser interpelat, sense negarho, contestà:

—Jo no vigilo á qui no 'm paga.

Jo ja 'u veig. Aquest vigilant es del carrer del Hospital: al carrer del Hospital hi ha un grapat de concejals, y... ja se sab lo que l'hi passa al que va con malas companyas.

Hem de donar una trista notícia.

Dias endarrera vā morir á Martorell la viuda de Vicens Martí conegut per *Noy de la Barraca*.

Aquesta senyora que durant la vida del intrèpit demòcrata vā compartir totas las sèves penes y tots los seus sacrificis, fins á la hora fatal en que l' vā veure sufrir lo martiri que tothom recorda, es digna del dol de tots los nostres correligionaris.

La *Campana de Gracia* no pot deixar de consagrarli una llàgrima.

S'acosta l'any nou y la festa dels reys.
¡Volen adquirir obres bonas per aguinaldos
y regalos, magníficamente impresas y enquadra-
das ab lujo y riquesa?
Donchs no deixin de passar per ea'n Lopez:
dengun no més una ullada al aparador y en
timdrán més que suficient per decidirse.
Ja 'ls asseguro jo qu'en cap més llibreria
trobaran un sortit tan cumplert y tant apro-
posit.

Un senader, lo Sr. Navarro de los Paños, va
anunciar ab molt bombo y campanillas una
interpelació sobre abusos molt inmorals come-
ses en la província de Cuenca.
¡Gran afany va haberhi per sentir lo que se-
rian las anunciadas inmoraltats!

Y total res: lo senador va tocar retirada.
De manera que 'ls paños del Sr. Navarro van
tornars bayetas.

ASSUMPTO PER UN QUADRO.

A un pintor.

Com sè, que, per pintá un quadro
buscant un assumpto vas,
que á més de que siga històrich
tinga algo de original.

Creyent ferte un gros servici,
y ahorrarte temps y treball,
aquí un de hò te n'envio
per si 'l vols aprofitar.

Dessobre un gran munt de ruinas
glorias totas del passat,
fes que sobressurti un home
vestit com lo pare Adam:
magre, y ab las mans lligadas
com un reo al cadafalch:
al front un sello de guerra,
y 'ls llabis ab pany y clau;
al costat seu, una prempsa
ab cadenes al voltant,
fentli de fondo en aquesta
una plassa circular,
é torin, ab un lletrero,
que diga ab lletras de pam,
pintadas ab sanch humana:
Academia nacional.

A la dreta de la plassa,
vapors y talers parats;
aprop un port ple de barcos
de la marina mercant,
que per no trobar qui 'ls fleti
es pudreixen dins del mar.

Sobre una taula, á l'esquerra
una caixa electoral,
ab un paperet que digui:
«Grant invent per jochs de mans.»

Darrera un mestre d'estudi,
é una momia, qu'es igual,
enseignant las tripas buydas
al acte de fe un badall;
un tren assaltat per lladres
que 's destaquen més enllà;
y llagosta y filoxera
ficantse per los sembrats
y deixant sens ceps las vinyas,
y als cultivadors sens pá.

Al fendo de tot, que 's veji
la forma d'una ciutat,
confonentse 'ls edificis
dins la fosquetat més gran.
Y en l'espai d'aqueix gran cuadro,
una gran pluja 's veurá
de contribucions, impostos,
recàrrechs, multas, embarchs,
lleys, decrets, ordres y bandos,
oficis y circulars,
nombraments y cesantias,
creus, medallás, crèdencials,
autos, suspensions, denúncies,
emprestits, paper sellat,...
y totas las plagues juntas
somjadas y per somiar.

Y per donar nom al quadro,
un lletrero hi pots posar
que digui: «Espanya moderna,
sacada del natural.»

PSEUDÓNIM.

Sobre 'l casament dels constitucionals y 'ls
centralistes.
Regalos:

Le pais los regalará una gorra de cop.
Los cessants la séva pell en forma de pergamí
per estendre 'l contracte de boda.
Y en Cánovas un mico porque 's diverteixin.
* * *
Dot dels constitucionals: molta gana.
Dot dels centralistes: molta cassussa.
Problema: Dada la suma de dues cantitats
de fam iguals ¿quin es lo producto?

Cantar:

Nos hém casat y tenim
una carpanta que 'ns vela;
consolarse ab lo refran:
contigo pan y cebolla.

L'habitació dels recien-casats, ha sigut magníficament empaperada,

Lo paper antich era ja groch, brut y quilotat,
com que procedia del any 1869.

Are la habitació ha sigut empaperada de nou,
ab la constitució de 1876.

L'unió dels constitucionals y dels centralistes s'ha realisat á mitj decembre.

Y 'ls nous esposos ja 's prometen tenir un
fruit de aquesta unió á ultims de febrer.

La criatura serà batejada ab los noms de *Poder, Pressupuesto y Nòmina*.

Una criatura al cap de tres mesos de casats!

Francament, per forsa té de ser molt raquítica,
y ha de viure ben poch, per bona que
sigua la dida.

¿Le casament s'ha fet per amor o per interès?
Difíciles determinarlo. Jo crech que 'ls nuvis
de la mateixa manera que s'han casat haurian
pogut escriure aquell drama titolat: «*El pacto
del hambre*.»

Rasgo final:

Fins al mes de febrer, tot serán ilusions y
esperansas: los nuvis estarán en la lluna de mèl.

S'acabarà 'l mes de febrer y començaran los
desenganys: llavors començará per ells un'altra
lluna, la lluna de Valencia.

En la fira de gall-dindis:

Un senyor sospesant á una polla:

—No té pás la verola?

Lo pagés després de butjaquejar, l'hi entre-
ga un paper.

—¿Qu'és això?

—Un certificat del metje del mèu poble que
vá vacunarla.

Davant del café Nou: passa un senyor accom-
panyat de un nen:

—Miri papá: Ostras verdes de Marennes: com-
pri 'n.

—Un altre dia: are encare son verda, espe-
raré que sigan maduras.

La vigilia de Nadal no vá poder celebrarse
sessió á l'Ajuntament per falta de concejals.

Un amich mèu que té á un concejal veïfí,
deya:

—Si tots estaven ocupats com lo que tinch á
l'escaleta de casa, ja està comprès.

—¿Qué feya 'l de l'escaleta de casa tèva? vaig
preguntarli.

—Plomava 'l gall, y després ab un guants
blanxs que l'hi van servir per pendre posses-
sió, fregava la greixonera.

—De que vè la paraula diezmar?

—Vé de dècima: diezmar un exercit vol dir
de cada déu soldats fusellarne un.

—Donchs mira, á mí m' han *diezmat* de mitj
á mitj, aquestas últimas festas de Nadal.

Per Nadal hi ha la costum
de fer suar lo tió:
es de un dia, y la segueixen
tot l'any los conservadors.
Continuament sua y sua
lo pobre poble espanyol,
y 'ls homes que fan suarle
no deixen may lo bastò.

A Bèlgica s'ha vist una causa, qu'es la del
célebre dependent del Banch que va fugir em-
portantse'n una gran cantitat. Lo dependet s'
omena T' Kint.

Un lladre va ser condemnat á Fransa á 10
anys de presiri, y exclamava:

—Déu anys de presiri per haver obert un
escriptori que no hi havia més que 100 franchs;
y en canvi T' Kint que va robar tans milions
15 anys no més. No tingueu por; un altre cop
que vulga robar cap á Bèlgica falta gent, y 'l
mèu pais que 's fastidih!

A Algeciras entraba una burra embrassada
seguida de uns homes.

Los carabiners sospitant no se què, la detu-
ran, la palpan y 's troben que estava embutida
de tabaco.

Era un burro disfressat de burra; y entre la
pell natural y l'artificial s'hi havia coloçat lo
contrabando.

Ja 'n saben los carabiners; no hi ha que fier-
se ni dels burros.

Una senyora embrassada, al seu marit pochs
dias antes de Nadal.

—Ay Arturo! Tinch un desitj irresistible.
—¿Qué vols Engracia? Vols un melé? Cerra!
Digas! Parla....

Voldria treure la grossa de Madrit.

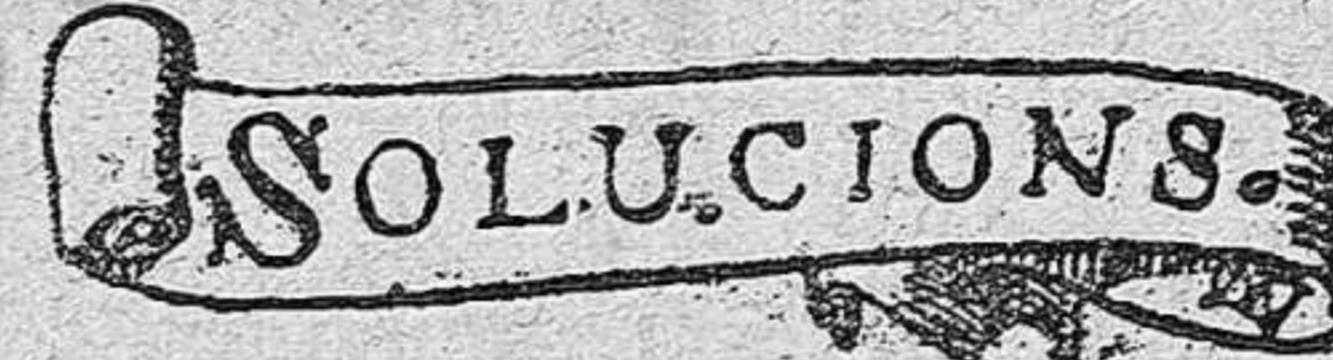
Los centralistes y 'ls constitucionals ja s'han
repartit las carteras *in mente*.

En aquest matrimoni, 'ls constitucionals com
que son més, representan l'home, y 'ls centra-
listas la dona.

Y apesar de tot, en lo reparto de carteras
los centralistes s'han quedat ab la cartera de
la Gobernació.

Vels' hi aquí que á n' en Sagasta podrán
dirli.

—Podias fè 'l valent, com hi ha mon, y l'
endemà de casat ja la dona se 't vá posar las
calsas!

A LO INSERTAT EN L'ULTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Llibreteria.
2. ID. 2.—Dictadura.
3. MUDANSA.—Manta.—Canta.—Santa.—Tonta.
4. SINONIMIA.—Deu.
5. ENDEVINALLA.—Mànega.
6. TRENCÀ-CLOSCAS.—Cardona.
7. ESCALA.—Llas.—Llis.—Llus.—Llom.—Llom.
8. GEROGLÍFIC.—Com mes quartos un té
mes se 'n gasta.

I.

Una dos primera
ahir vaig trobar,
que ab una dos tercera
anava á captar.
No es cosa hu doblada,
vaig dir á la tot,
guanyaré la vida
del modo que pot.

J. RECISENS.

II.

Don tot, de la tres segona
te de ser molt sort sens falta;
puig la tres hu dona séva
lo crida ab un tercera y quart.

PAU SOLA.

ENDEVINALLA.

Camino sens tenir camas
y xiulo sens ser xiulet;
si no pots endevinaro
ja pots dir que 'ts un ximplet.

C. TRONAS.

QUADRAT DE PARAULAS.

Omplir les pichs ab lletras que llegidas horizontal
y verticalment digui la 1.ª ratlla un objecte dels
homes; la 2.ª un nom de dona la 3.ª també y la 4.ª lo
que son los neos

ALMINA.

MUDANSA.
Un dia tot del terrat
un jove ab un tot volia

dirme que fersas faria
en lo punt més elevat.
Com tot tenir molta tot,
vaig acceptar la proposta
per lo qual ferem la posta;
y's vā fer tot el xicot.

POETA RETIRAT.

CONVERSA.

—No vas sentir quin gall va fer ahir lo tenor.
—Macatxo! y tal!
—Sembra impossible.
—Quina ópera feyan.
—Entre tu y jo hu havem dit.

F. PEANAS Y M.

TRENCA-CLOSCAS.

Sastre de papa.

Fer ab aquestas paraulas lo nom d' una classe de paper.

GAMBAS GUARDA BOSCH.

GEROGLIFICH.

X P I Q A
I
X 25 decembre K
D. A. O.
VLL AAL
C. ICO 17 xavos.

PERICO.

Il·lustrat per Apelles Mestres ab 27 dibuixos, una portada ab llapis y una gran planxa representant una galeria de 11 retratos fotogràfichs.

Escript per P. K. (J. Roca y Roca) ab l' ajuda y coloberació de Serafí Pitarra—Vidal Valentiano—Apelles Mestres—Gumá—J. M. Bartrina—C. Rouré (Bunyegas)—Lasarte—Llanas, Clareta—Diamant—Carlos Galcerán—Pompeyo Gener—J. Llopert—Perico Matalassé—Plusquamperfecte—Pseudonim—Ventalló y Vintro—Pepeta Vilanova, etc., y altres que no volen ser coneguts y firman ab inicials.

Consta de 16 planas, 8 de xispejants caricaturas y 8 de treballs literaris de totas classes midas y gustos.

¡Preu un ral per tot arreu!

Nostres corresponsals poden fer demanda de 'ls Almanachs que vulguin.

Los particulars que vulguin adquirirlo, enviant un ral en sellos correo, se 'ls remetrá per correo franch de ports.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET

AB XARADAS, EPÍGRAMAS Y ENDEVINALLAS.

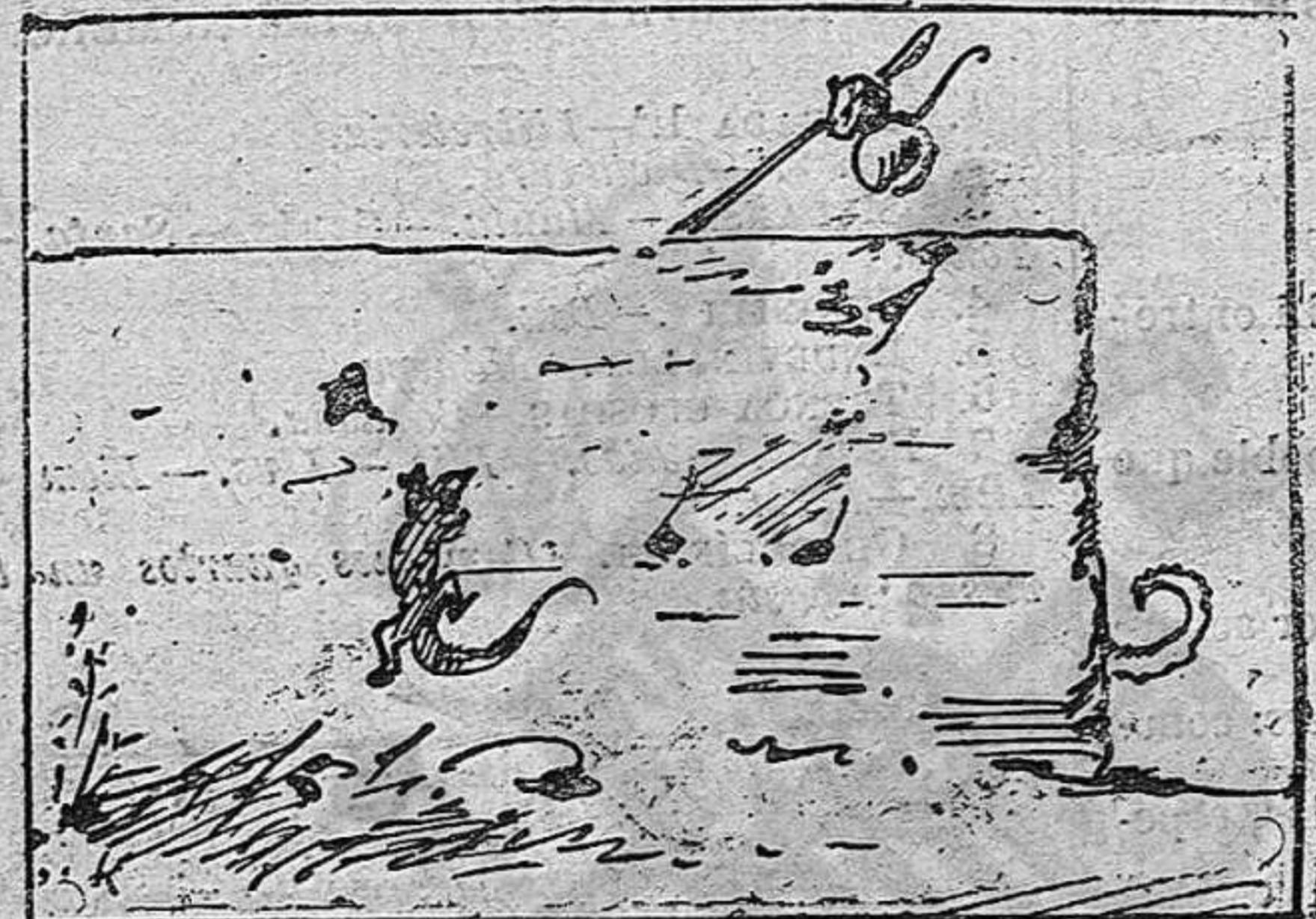
Gran asurtit per tots los gustos y totas las fortunas, Dibuixos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formes distintas y elegants, tamanyos de totas classes y preus baratissims, desde 2 rals á 18. Tot això ho trobarán en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure 'ls y se convensem que no exagerém.

VENTA AL POR MAJOR. Als corresponsals s' otorgan grans rebaixas.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatre, 21 y 22.

ENDEVINALLAS DEL DIA.

—Ahont es Sant Roch?

—Un home que li han llevat lo cap.
—Ahont es lo cap?

—Lo pas de Mar roig.
—Ahont son los Israelites?

—Lo sereno busca alguna cosa.
—Que busca?

—Un pare felís.
—Ahont te la criatura?

—Quin Sant som?